УГОДА

МІЖ УРЯДОМ ДЕРЖАВИ ІЗРАЇЛЬ ТА УРЯДОМ УКРАЇНИ ПРО ВЗАЄМНЕ СПРИЯННЯ ТА ЗАХИСТ ІНВЕСТИЦІЙ

Уряд Держави Ізраїль та Уряд України (далі – "Договірні Сторони"),

БАЖАЮЧИ посилити економічне співробітництво для взаємної вигоди обох країн,

МАЮЧИ НАМІР створити сприятливі умови для інвестицій інвесторів однієї Держави на території іншої Держави, та

ВИЗНАЮЧИ, що взаємне сприяння та захист інвестицій згідно із цією Угодою стимулюватиме ділову ініціативу у цій сфері та сприятиме зміцненню добробуту обох Держав,

ДОМОВИЛИСЬ про нижченаведене:

СТАТТЯ 1

Визначення

1. Для цілей цієї Угоди:

(a) Термін "інвестиція" означає будь-який вид активів, інвестованих відповідно до законодавства Договірної Сторони, на території держави якої такі інвестиції були зроблені, зокрема, але не виключно:

1) рухоме та нерухоме майно та будь-які пов'язані з ним майнові права;

2) права, отримані від акцій, цінних паперів та боргових зобов'язань юридичних осіб або від будь-якої іншої форми участі або діяльності в юридичній особі;

3) грошові вимоги, нематеріальні та інші активи та будь-які зобов'язання, які мають економічну цінність;

4) права інтелектуальної власності, включаючи, в тому числі, патенти, торгові знаки, географічні назви, промислові зразки, технічні процеси, авторські права та пов'язані з ними права, нерозголошена бізнес-інформація, торгові секрети та ноу-хау, топографії інтегральних схем та селекційних прав;

5) будь-яке право, надане згідно із законодавством або за контрактом, включаючи концесії на розвідку, видобування, розвиток та експлуатацію природних ресурсів.

(b) Термін «приймаюча Договірна Сторона» означає Договірну Сторону, на території держави якої здійснюється інвестиція, а термін «інша Договірна Сторона» означає по відношенню до інвестиції іншу Договірну Сторону.

(c) Термін "доходи" означає надходження, одержані внаслідок інвестиції, включаючи, зокрема, але не виключно: дивіденди, прибутки, доходи, отримані від повної чи часткової ліквідації інвестицій, проценти, приріст капіталу, роялті чи плату за послуги.

(d) Термін «інвестор» означає:

1) (i) щодо Держави Ізраїль: фізичну особу, яка є громадянином чи має постійне місце проживання у Державі Ізраїль, а також не є громадянином та особою, що постійно проживає на території України;

(ii) щодо України: фізичну особу, яка є громадянином чи має постійне місце проживання в Україні, а також не є громадянином та особою, що постійно проживає на території Держави Ізраїль.

2) юридична особа

(i) яка була зареєстрована, законно заснована чи іншим належним чином організована згідно із законодавством іншої Договірної Сторони; чи

(ii) яка контролюється прямо чи опосередковано особами, які є громадянами чи постійно проживають на території іншої Договірної Сторони, та відповідає одній з таких умов:

(A) її зареєстрований офіс, центр управління чи фактичне керівництво розташовано на території будь-якої з Договірних Сторін;

(B) основна частина її економічної діяльності здійснюється на території будь-якої з Договірних Сторін.

(e) Термін «юридична особа» означає будь-яку організацію, включаючи корпорацію, фірму, асоціацію чи партнерство.

(f) Термін «територія» означає:

1) щодо Держави Ізраїль: територію Держави Ізраїль, включаючи територіальні води, так само як і континентальний шельф та виключну економічну зону, в межах якої Держава Ізраїль здійснює суверенні права чи юрисдикцію відповідно до міжнародного законодавства;

2) щодо України: територію України, включаючи територіальні води, так само як і континентальний шельф та виключну економічну зону, в межах якої Україна здійснює суверенні права чи юрисдикцію відповідно до міжнародного права.

(g) Термін «вільно використовувана валюта» означає будь-яку валюту, яку Міжнародний валютний фонд визначає, час від часу, як вільно використовувану валюту відповідно до статей Угоди Міжнародного валютного фонду.

(h) Термін «законодавство Договірної Сторони» означає закони та нормативно-правові акти держави Договірної Сторони.

2. Положення цієї Угоди, що стосуються інвестицій, застосовуватимуться до реінвестиції доходів, отриманих від здійснених інвестицій, яким буде надано той самий статус, що і первинним інвестиціям, якщо реінвестиція здійснюється відповідно до законодавства приймаючої Договірної Сторони. Зміни у формі інвестицій чи у формі реінвестицій не впливатимуть на їх характер як інвестицій у значенні цієї Угоди, якщо така зміна здійснюється відповідно до законодавства приймаючої Договірної Сторони.

3. З метою уточнення, ця Угода не поширюється на операції з надання або одержання інвесторами кожної Договірної Сторони будь-яких кредитів, позик, поворотної фінансової допомоги.

СТАТТЯ 2

Сприяння та захист інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона заохочує та створює сприятливі умови для інвесторів іншої Договірної Сторони на території своєї держави і допускає такі інвестиції відповідно до її законодавства.

2. Інвестиції, здійснені інвесторами кожної з Договірних Сторін користуються справедливим і рівним ставленням відповідно до положень цієї Угоди та отримують повний захист і безпеку на території держави іншої Договірної Сторони. Жодна з Договірних Сторін не повинна наносити шкоду шляхом необґрунтованих заходів щодо управління, збереження, використання, володіння або розпорядження інвестиціями, здійсненими на території її держави інвесторами іншої Договірної Сторони.

СТАТТЯ 3

Режим найбільшого сприяння та національний режим

1. Будь-яка Договірна Сторона на території своєї держави надає інвестиціям та доходам інвесторів іншої Договірної Сторони режим, який є не менш сприятливим, ніж той, який вона надає інвестиціям чи доходам від інвестицій інвесторів будь-якої третьої держави, або відповідно до законодавства Договірної Сторони, режим, який є не менш сприятливим, ніж той, який вона надає інвестиціям чи доходам від інвестицій своїх власних інвесторів.

2. Будь-яка Договірна Сторона на території своєї держави надає інвесторам іншої Договірної Сторони по відношенню до управління, підтримання, використання, отримання прибутків та розпорядження своїми інвестиціями режим не менш справедливий, ніж той, який вона надає інвесторам будь-якої іншої третьої держави, або відповідно до законодавства Договірної Сторони, ніж той, що надається власним інвесторам.

СТАТТЯ 4

Компенсація за втрати

1. Інвесторам іншої Договірної Сторони, чиї інвестиції на території приймаючої Договірної Сторони зазнають втрат через війну, збройний конфлікт, революцію, національний надзвичайний стан, переворот, повстання, заколот або інші подібні події на території приймаючої Договірної Сторони, надаватиметься приймаючою Договірною Стороною режим по відношенню до реституції, відшкодування, компенсації або іншого вирішення не менш сприятливий, ніж той, який приймаюча Договірна Сторона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої держави. Платежі відповідно до цієї Статті будуть вільно переказуватись.

2. Не зашкоджуючи умовам пункту 1 цієї Статті, інвестори іншої Договірної Сторони, які зазнають втрат на території приймаючої Договірної Сторони, що виникають унаслідок:

/а/ реквізиції їх власності органами влади держави приймаючої Договірної Сторони;

/б/ руйнування їх власності органами влади держави приймаючої Договірної Сторони, яке не було спричинене воєнними діями або не вимагалось необхідністю ситуації,

буде надано реституцію або адекватну компенсацію. Платежі відповідно до цієї Статті будуть вільно переказуватись.

СТАТТЯ 5

Експропріація

1. Інвестиції інвесторів іншої Договірної Сторони не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані заходам, що мають ефект, еквівалентний націоналізації або експропріації (надалі іменується "експропріація"), на території держави приймаючої Договірної Сторони, окрім як для суспільних цілей внутрішніх потреб приймаючої Договірної Сторони, та згідно з такими умовами:

a) Експропріація провадитиметься згідно із законодавством приймаючої Договірної Сторони, на недискримінаційній основі з виплатою негайної, адекватної та ефективної компенсації і є не менш сприятливою, ніж та, яка надається інвесторам приймаючої Договірної Сторони. Платежі, передбачені цією Статтею, будуть вільно переказуватись.

b) Така компенсація дорівнюватиме ринковій вартості інвестицій, коли про експропріацію або загрозу експропріації стало загально відомо, залежно від того, що настало раніше, та включає відсоток, установлений законодавством цієї Договірної Сторони на дату платежу, здійснюватиметься без затримки і буде такою, що ефективно реалізується та вільно переказується.

c) Інвестори, що постраждали від експропріації, матимуть право, згідно із законодавством Договірної Сторони, яка здійснила експропріацію, на негайний перегляд судом або іншим компетентним органом держави цієї Договірної Сторони законності експропріації та оцінки їх інвестиції відповідно до принципів, викладених у цій Статті.

2. Разом з цим по відношенню до прав інтелектуальної власності Договірні Сторони можуть дозволити несанкціоноване використання прав інтелектуальної власності, забезпечуючи подібне санкціонування відповідно до принципів, передбачених в Угоді щодо торгових аспектів прав інтелектуальної власності (TRIPS) (1994).

СТАТТЯ 6

Перекази та повернення інвестиції

1. Кожна Договірна Сторона стосовно інвестицій гарантує інвесторам іншої Договірної Сторони право щодо необмеженого переказу їх інвестицій та доходів згідно з такими умовами:

(i) Перекази будуть здійснюватися без затримки у вільно використовуваній валюті, в якій інвестиція була здійснена, чи в іншій вільно використовуваній валюті, обраній інвестором, за умови, що інвестори виконали всі свої податкові та інші фінансові зобов'язання, а також відповідні процедурні вимоги приймаючої Договірної Сторони.

(ii) Якщо не домовлено про інше інвестором, перекази будуть здійснюватись згідно з обмінними курсами, застосовуваними для переказів відповідно до обмінного законодавства приймаючої Договірної Сторони.

(iii) У будь-якому випадку перекази будуть здійснюватись у терміни не менш сприятливі, ніж ті, що передбачені приймаючою Договірною Стороною для її власних інвесторів.

2. Разом з цим:

(i) Коли Договірна Сторона має серйозні труднощі платіжного балансу або труднощі стосовно обмінних валютних операцій чи грошової політики, або під загрозою того, що Договірна Сторона може згідно з умовами, які передбачені Генеральною угодою про тарифи і торгівлю (ГАТТ), та відповідно до Статей 8 і 14 Угоди Міжнародного валютного фонду вживати запобіжних заходів, які необхідні для того, щоб виправити ситуацію, на період, який не перевищує шести місяців. При цьому Договірна Сторона повідомить іншу Договірну Сторону, невідкладно, стосовно заходів, що були запроваджені, та орієнтовного терміну їх скасування.

(ii) Такі заходи повинні бути об'єктивними, недискримінаційними та справедливими.

СТАТТЯ 7

Виключення

1. Кожна з Договірних Сторін може застосовувати необхідні заходи для підтримки та захисту своїх основних інтересів безпеки. Такі заходи будуть застосовуватись та використовуватись добросовісно, на недискримінаційній основі та з метою зменшення відхилення від положень цієї Угоди.

2. Положення цієї Угоди, пов'язані з наданням режиму найбільшого сприяння по відношенню до інвесторів іншої Договірної Сторони чи будь-якої третьої держави, не повинні тлумачитись як зобов'язання однієї Договірної Сторони поширити на інвесторів іншої Сторони вигоди від будь-якої угоди, преференцій чи привілеїв, які випливають з:

(i) будь-якого міжнародного договору, включаючи будь-які домовленості, що повністю чи переважно пов'язані з оподаткуванням або іншим внутрішнім законодавством, пов'язаним повністю чи переважно з оподаткуванням;

(ii) будь-якого існуючого чи майбутнього митного союзу, зони вільної торгівлі чи подібного міжнародного договору, в якому будь-яка держава Договірних Сторін є або буде Стороною в значенні «митного союзу» або «зони вільної торгівлі» відповідно до Статті 24 ГАТТ;

(iii) будь-якого існуючого чи майбутнього міжнародного договору, який стосується інтелектуальної власності;

(iv) будь-якого Договору щодо взаємного сприяння та захисту інвестицій, укладеного будь-якою Стороною та третьою державою, який було підписано до 1 липня 2003 року.

СТАТТЯ 8

Вирішення інвестиційних спорів між Договірною Стороною та інвестором

1. Будь-який спір між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони повинен вирішуватись шляхом переговорів.

2. Якщо спір відповідно до частини 1 цієї Статті не може бути вирішений протягом шести (6) місяців з моменту отримання Договірною Стороною письмового повідомлення про спір, він може на вимогу інвестора бути вирішений:

a) компетентним судом приймаючої Договірної Сторони; або

b) шляхом примирення; або

c) шляхом арбітражу Міжнародного центру врегулювання інвестиційних спорів (ICSID), створеного згідно з Конвенцією про врегулювання інвестиційних спорів між державами та громадянами інших держав, відкритою для підписання у м. Вашингтоні 18 березня 1965 року, у разі якщо Договірні Сторони є учасниками цієї Конвенції; або

d) шляхом арбітражу згідно з Правилами додаткового засобу ICSID, у разі якщо тільки одна Договірна Сторона є учасником цієї Конвенції.

3. Кожна Договірна Сторона цим дає безумовну згоду на передання спору до міжнародного арбітражу відповідно до положень цієї Статті. Ця згода та позов заінтересованого інвестора щодо вимоги арбітражного розгляду мають відповідати вимогам:

a) Главі 2 Конвенції ICSID чи Правил додаткового засобу ICSID щодо письмової згоди сторін;

b) Статті 2 Конвенції ООН про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень 1958 року (далі – «Нью-Йоркська Конвенція») щодо письмової згоди.

4. Якщо не домовлено про інше, інвестор, який передав спір на розгляд до національного суду, може звернутися до одного з арбітражних судів зазначених у пункті 2 цієї Статті, до моменту завершення розгляду справи по суті спору національним судом. З метою уточнення, право інвестора передбачене цим пунктом застосовуються, якщо інвестор відмовляється від подальшого розгляду такого спору в національному суді.

5. Рішення є остаточним і обов'язковим. Кожна Договірна Сторона зобов'язується без затримки виконувати будь-які такі рішення та забезпечуватиме їх виконання на своїй території.

СТАТТЯ 9

Вирішення спорів між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами щодо тлумачення та застосування цієї Угоди, наскільки це можливо, врегульовуються дипломатичними каналами, що може включати, якщо Договірні Сторони про це домовляться, передання на розгляд двосторонньої Комісії, яка складається з представників обох Договірних Сторін, або для примирення.

2. У разі, коли спір не врегульований згідно з положеннями пункту 1 цієї Статті протягом шести (6) місяців з дати повідомлення про такий спір, на прохання будь-якої Договірної Сторони цей спір подається до Арбітражу.

3. Такий Арбітражний суд створюється для кожного індивідуального випадку таким чином: протягом двох (2) місяців після отримання звернення про арбітраж кожна з Договірних Сторін призначить одного члена цього Суду. Ці два члени потім оберуть громадянина третьої держави, якого після схвалення Договірними Сторонами буде призначено головою Суду (далі – Голова). Голову буде призначено протягом двох (2) місяців з дати призначення інших двох членів.

4. Якщо протягом будь-якого з періодів, зазначених у пункті 3 цієї Статті, необхідні призначення не були зроблені, будь-яка Договірна Сторона може у разі відсутності іншої домовленості запросити Генерального Секретаря Постійної палати третейського суду в м. Гаага (далі – PCA) зробити необхідні призначення. Якщо Генеральний Секретар PCA є громадянином держави будь-якої Договірної Сторони або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати вказану функцію, буде запрошено заступника Генерального Секретаря PCA, який не є громадянином держави будь-якої Договірної Сторони, зробити необхідні призначення.

5. Якщо не буде домовлено про інше, Арбітражний суд керуватиметься Арбітражними правилами Комісії Організації Об'єднаних Націй з права міжнародної торгівлі (UNCITRAL). Якщо не буде домовлено про інше, всі подання повинні бути зроблені та всі слухання мають бути завершені протягом шести (6) місяців з дати обрання Голови, та арбітри винесуть своє письмове вмотивоване рішення протягом двох (2) місяців з дати останнього клопотання або з дати припинення засідань – залежно від того, що було останнім.

6. Арбітражний суд приймає свої рішення більшістю голосів. Такі рішення будуть обов'язковими для Договірних Сторін.

7. Кожна Договірна Сторона нестиме витрати відносно своїх членів суду та свого представництва в арбітражному судочинстві. Витрати стосовно Голови нестимуться в рівних частинах обома Договірними Сторонами.

СТАТТЯ 10

Страхування та гарантія

У будь-якому судовому розгляді стосовно інвестиційного спору, Договірна Сторона не може клопотати щодо захисту, зустрічного позову, права на компенсацію або з будь-якої іншої причини, якщо це відшкодування або інша компенсація за всі або частину заявлених збитків вже отримано або буде отримано згідно із страховою чи гарантійною угодою.

СТАТТЯ 11

Суброгація

1. Якщо приймаюча Договірна Сторона або її уповноважена Установа здійснює платежі згідно з відшкодуванням, наданим у зв'язку з інвестицією на території іншої Договірної Сторони, інша Договірна Сторона визнає:

(a) передачу приймаючій Договірній Стороні або її уповноваженій Установі за законом або згідно із законною угодою будь-якого права або права вимоги сторони, якій виплачується відшкодування; та

(b) що приймаюча Договірна Сторона або її уповноважена Установа отримала право користуватися правами та висувати вимоги внаслідок суброгації, в межах прав та вимог, відшкодованих інвестору, та перебере зобов'язання, пов'язані з цією інвестицією.

2. приймаюча Договірна Сторона або її уповноважена Установа буде мати право за будь-яких обставин на:

(a) такий самий режим стосовно прав, вимог та зобов'язань, отриманих унаслідок суброгації, по відношенню до виплати, та

(b) будь-які платежі, отримані відповідно до цих прав та вимог, які інвестор, якому було виплачено відшкодування, мав право отримати на підставі цієї Угоди, по відношенню до здійснених інвестицій та пов'язаних із цим доходів.

СТАТТЯ 12

Застосування інших правил

Якщо положення законодавства держави будь-якої Договірної Сторони або зобов'язання згідно з міжнародним правом, які існують у даний час або

встановлюватимуться у майбутньому між Договірними Сторонами на додаток до цієї Угоди, містять правило, загальне або спеціальне, яке надає інвестиціям, здійсненим інвесторами іншої Договірної Сторони, режим більш сприятливий, ніж забезпечений цією Угодою, такі норми до такої міри, у якій вони є більш сприятливі для інвестора, мають перевагу над цією Угодою.

СТАТТЯ 13

Застосування цієї Угоди

Ця Угода застосовується до всіх інвестицій, здійснених інвесторами будь-якої Договірної Сторони до або після набрання чинності цією Угодою, але не застосовується до будь-якого спору щодо інвестицій, який виник до набрання чинності цією Угодою.

СТАТТЯ 14

Внесення змін та доповнень

Зміни та доповнення до цієї Угоди вноситимуться за взаємною письмовою згодою Договірних Сторін у формі Протоколів, які будуть невід'ємною частиною цієї Угоди та набиратимуть чинності в порядку, визначеному Статтею 16 цієї Угоди.

СТАТТЯ 15

Узгодження із попередньою Угодою

1. З моменту набрання чинності ця Угода замінить Угоду між Урядом Держави Ізраїль та Урядом України про сприяння та взаємний захист інвестицій, підписану у м. Києві 16 червня 1994 року.

2. Не зашкоджуючи положенням пункту 1 цієї Статті, Угода між Урядом Держави Ізраїль та Урядом України про сприяння та взаємний захист інвестицій, підписана у м. Києві 16 червня 1994 року, продовжуватиме застосовуватись протягом додаткового річного періоду з дати набрання чинності цією Угодою стосовно інвестицій, здійснених до дати набрання чинності цією Угодою. Після закінчення зазначеного річного перехідного періоду попередня Угода втратить чинність, а ця Угода застосовуватиметься до усіх інвестицій згідно із Статтею 13.

СТАТТЯ 16

Набуття чинності, строк дії та припинення дії

1. Кожна Договірна Сторона письмово повідомить іншу дипломатичними каналами про виконання своїх внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання цією Угодою чинності.

Ця Угода набирає чинності з дати отримання останнього такого повідомлення.

2. Ця Угода залишатиметься чинною протягом десяти (10) років. Після чого вона автоматично продовжується та залишатиметься чинною до спливу дванадцяти (12) місяців з дати надання будь-якою з Договірних Сторін іншій дипломатичними каналами письмового повідомлення про припинення дії Угоди.

3. Щодо інвестицій, здійснених під час дії цієї Угоди, умови цієї Угоди залишаться чинними протягом десяти (10) років з дати припинення її дії, без шкоди для застосування після цього норм міжнародного права.

На посвідчення чого ті, що нижче підписалися, належним чином уповноважені відповідними Урядами, підписали цю Угоду.

Вчинено у м. Київ "24" листопада 2010 року, що відповідає 17 кіслева 5771 року, у двох примірниках, кожний на івриті, українською та англійською мовами, при цьому усі тексти є автентичними. У разі виникнення розбіжностей текст англійською мовою матиме переважну силу.

ЗА УРЯД ДЕРЖАВИ ІЗРАЇЛЬ

ЗА УРЯД УКРАЇНИ